

გ ა რ ა გ ო ბ ი

ქართული
საბჭოთაო
წიგნების
სამცაო

თბილისი. გამომცემლობა „კომუნისტი“ 1941წ. ფასი 50კ.

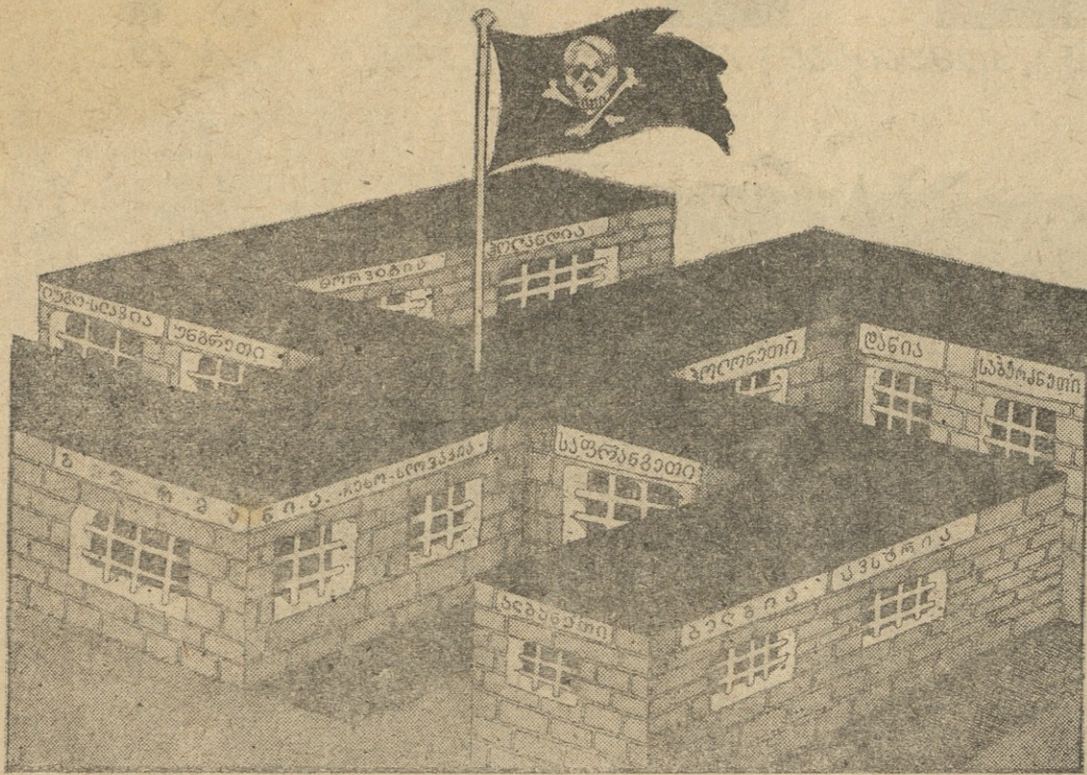

11/1111
5
313

ნან. დონისა.

კ ა ნ ი ბ ა ლ ი

ავაჯაკ ჰიტლერს უყვარს განსაკუთრებულ პოზებში სურათების გადაღება. ჩვეულებრივ კი ასე გამოიყურება ხოლმე პირსისხლიან „ფიურერის“ სიფათი. მაგრამ ეს მისი ყალბი პოზაა. თუ გინდათ იცოდეთ, როგორია ამ კანიბალის ნამდვილი სახე, შეაბრუნეთ ეს ნახატი.

დასავლეთ ევროპის ერებს ბედი მოექცათ სასტიკად, ვით გველი სულთამსუთავი შემოჰსხვევიათ სვასტიკა.

მაგრამ ჩაგრულთა სახსენლად იზრძვიან ტარიელები,— აღიგვებიან მტარვალნი, წუბაკი „არიელები“.

მ ე თ ა უ რ ი

ნუნუ — ახალგაზრდა, მაგრამ საკმაოდ გამოცდილი ექიმი არმიაში გაიწვიეს. რამდენიმე დღის შემდეგ იგი სამხედრო ფორმაში გამოწყობილი შინ დაბრუნდა. შენოდა ახალი სამოსი, გამოცვლილიყო ქალი: ლამაზი გარეგნობისათვის მებრძოლის იერიც მიეცა ხაკისფერ ხალათს, კონტა ქუდს, მეთაურის ნიშნებს.

ნაცნობები ალტაცებაში მოვიდნენ.

— გიხდება ნუნუ, გხატავს ეგ ფორმა.

— მე რომ შენს ადგილას ვიყო, აღარც გავცვდიდი მაგ სამხედრო ფორმას აბრეშუმ-კრებდენინებზე.

— ჩინებულ გოგოდ გამოიყურები ნუნუ, შენს ქმარს ახლა სიფხიზლედ მართებს, არ მოგიტაცონ.

ასეთი ეპიტეტებით ხშირად ხვდებოდნენ მეზობლები მებრძოლ ექიმს, რომელიც მოძრავ საველე ლაზარეთის უფროსის მოადგილედ დაენიშნათ, ჯერ ისევე ქალაქის ახლოს იყო და სახლში მოსვლას ყოველდღე ახერხებდა.

ნუნუს ქმარს, ინჟინერს ლუარსაბ რატენგელს, მართლაც საზრუნავი გაუჩნდა.

— ვინ იცის, კაცნი ვართ,— გაუღელვა მას გულში, როცა მეზობლის ქარაგმა გაიგონა,— კაცნი ვართ, ჩინებულნი გოგონაა, ახალგაზრდაა, ლამაზია ნუნუ... ახალ გარემოში მოექცა, რა ვიცი, კაცნი ვართ...

არავითარი საბაბი არა აქვს ლუარსაბს ასეთი ფიქრისათვის, არავითარი საფუძველი ეჭვისათვის,— ნუნუს იგი უყვარს, კვიციანი ქალია. თავშეკავებული წინდახედული ყველაფერში.

მაგრამ ერთი ახირებული გარემოება გაიჩნია ინჟინრის გონიერებასა და გულს შორის:

ნუნუ, რამდენიც კი დაბრუნდება ლაზარეთიდან, უმაღლეს თავის ახალ უფროსზე იწყებს ლაპარაკს.

— პირდაპირ მოხიბლული ვარ ჩემი უფროსით,— ეუბნება იგი ქმარს,— ისეთი მშვენიერია, ისეთი კარ-

გი, მაღალი, შავთვალწარბა, ხუჭუჭი თმებით,— განვითარებული, ნაკითხი, ენაწვლიანი. მერე როგორი ხმა აქვს, ხავერდოვანი ტემბრი:

— ნუნუ, გენაცვალე, როგორ მიხარია, რომ შეგვხვდით,— ხშირად მეუბნება ხოლმე ამ ტემბრით. ინჟინერი წარბს იკმუხნის.

— მერე? შენ რას ეუბნები,— ეკითხება იგი ისე კი, რომ წყენა არ შეიძინოს. ნუნუ ატყობს, რომ რალაც სწყინს მის ქმარს, ინჟინერ კაცს, ლუარსაბს.

— მე? — მიუგებს ნუნუ.— მეც ვეუბნები: გენაცვალე, მეც ძლიერ მოხარული ვარ მეთქი. ინჟინერი წარბს უფრო მეტად იკმუხნის. ნუნუ კი განაგრძობს:

— ახლა როგორ გამოცდილია ბრძოლებში. ნამდვილი გმირია, თერთმეტწლიანი ბრძოლაში დაქვრივილიც იყო, ორდენი აქვს. თურმე პირდაპირ პოზიციაზე უხვევდა ქრილობებს,— ისე შემაყვარა ფრონტი, ისე რომ... დამატებით მფრინავობაც შეუსწავლია, პარაშუტითაც კი გადმომხტარა — ალყა-შემორტყმულ პოზიციაზე.

მეთაური და თანაშემწე მოუკლეს თურმე ალყა-შემორტყმულ ქვედანაყოფს. მაშინ ჩემი უფროსი ტყვიამფრქვევით გაჩენილა და მოუცვლავს მტრის რაზმში, შემდეგ ხელყუმბარებით აუფეთქებიათ მათი ტანკები. დანარჩენები ტყვედ ჩაუგდიათ.

— რა გმირობაა მეთქი— ეუთხარია. ის კი მორცხვად იღიმება და მიპასუხებს:

— არაო, ეს ხომ საბჭოთა მებრძოლის ჩვეულებრივი თვისებაა... ერთის სიტყვით — მოხიბლული ვარ მისი მოქმედებით.

ინჟინრის წარბებისაგან უკვე რკალი იღუნება, მას ხმა უწყვირდება, შუბლზე ხაზები უჩნდება. ნუნუ კი განაგრძობს:

— როცა ვისმენ მის ლაპარაკს, ვამაყობ ჩვენი ქვეყნით, რამდენი გმირი გვყავს მეთქი ვფიქრობ,—

როგორ შეუძლიან მტერს დაგვაცლოს რამე მეთქი? ახლა გადაწყვეტილი აქვს ტანკის მართვაც ისწავლოს, მეუბნება შენც ისწავლეო.

— მერე? — ეკითხება ნუნუ.

— ვისწავლი, რასაკვირველია, ვისწავლი.— ყველაფერი უნდა ვიცოდეთ, რაც ბრძოლაში და თავდაცვაში გამოგვადგება,— კაცნი ვართ, ყველაფერი საჭიროა,— ხომ მეთანხმები ლუარსაბ?

— გეთანხმები,— ეუბნება ინჟინერი და პაუზის შემდეგ დასძინს: კაცნი ვართ...

— აი, უყურე ლუარსაბ,— განაგრძობს ნუნუ,— რა მშვენიერი ცხვირსახოცია,— ეს ჩემმა უფროსმა მაჩუქა დღეს, შეატყო, მომეწონა და მაჩუქა. არა მეთქი, გავჯიუტდი,— იმან კი საფულეში ძალით ჩამიკუჭნა.

ინჟინრის შუბლზე გაჩენილი ხაზებისაგან დიდი კვანძი კეთდება. ნუნუ კი ჟღრუტულებს:

— დღეს ქუჩაში მე და ჩემი უფროსი— მკლავებელ-გაყრილები მივიდვართ. უტბად გვხვდება ვალიკო; გავაცანი, ნაყინზე დაგვპატიჟა ვალიკომ და თან გვეუბნება:

— თვალს ვერ გაშორებთ, ისე შეხმატკბილებული ხართ ერთმანეთთანო,— რა სასაცილოა ვალიკო, აღარ გეშორდებოდა.

— ხელს გიშლიდათ ალბად? — ჩატეხილი ხმით ეკითხება ინჟინერი.

— რასაკვირველია გვიშლიდა, ჩვენ ჩვენი საქმე გვქონდა, ის კი — თავისას ლაპარაკობდა.

ინჟინერი ოხრავს, ისე კი რომ ნუნუმ არ შეამჩნიოს.

შემდეგ პაუზაც თავდება, საქმეც თავდება და ნუნუ სამსახურში მიდის. ლუარსაბი უმაღლეს ტელეფონის მილს იღებს და რეკავს.

— ა? ოქრო ხარ?.. გამარჯობა მეგობარო, მე ლუარსაბი ვარ, რატენგელი, პო, სალაში... რითი შეგიძლიან მემსახურო? ერთი სერიოზული თხოვნა მაქვს შენთან ოქროპირ... შენ ხომ ლაზარეთების უფროსი ხარ ისევე?.. პო და, უნდა მიშველო რამე, უნდა მომაწყო მოხალისედ მოძრავ საველე ლაზარეთში— რაო, ფრონტზე წასვლა მომიწევს? ფრონტზე კი არა, თუნდ ჯოჯოხეთში წავალ ახლა. რაო? თვითონ გამოიწვევენ? არა კაცო, მე უმწყობრო თადარიგში ვითვლები. როდემდის უნდა ვუცადო გაწვევას. აბა შენ იცი. დიდი მადლობელი ვიქნები...

ეს სიტუარია იყო. მესამე დღეს ლუარსაბი უკვე იმ ლაზარეთის კანცელარიაში გამოცხადდა, როგორც სამსახურში ახლად მიღებული. როცა გრძელ ტალანში შედიოდა, მან ნუნუ დაინახა: სამხედრო ფორმაში გამოწყობილ უმშვენიერეს ქალთან ხელმკლავ-გაყრილი მიდიოდა მისკენ. იმ უცნობ ქალს მკერდს ორდენი უმშვენიერებდა, საფეთქლებს — შავი, ხუჭუჭა კულულები. სილამაზე, სიღინჯე, გმირობა — ერთად იყო შეერთებული მის სახეში, გამომეტყველებაში, სიარულში.

— გაიცანი ლუარსაბ, ეს ჩემი უფროსია, მეთაური, რომელზედაც მე შენ ხშირად გაიმობღი.

ინჟინრის წარბებზე რკალი გაიშალა, შუბლზე კვანძი გაიხსნა, სიამოვნებით გაიღიმა.

— მეთაური?.. პო, როგორ არა, სიამოვნებით... და ლუარსაბი გაწითლდა.

— მაშ, ოქვენც ჩვენთან იმუშავებთ? — უთხრა მეთაურმა ინჟინერს,— ძალიან სასიამოვნოა, ჩვენ ხვალ წავალთ ფრონტზე.

და ლუარსაბის მიერ ჩამოსართმევად გაწვილი ხელს შეეგება გმირი მეთაურის ნაზი, მაგრამ ენერგიული ხელი.

საბრძოლო ეპიზოდები

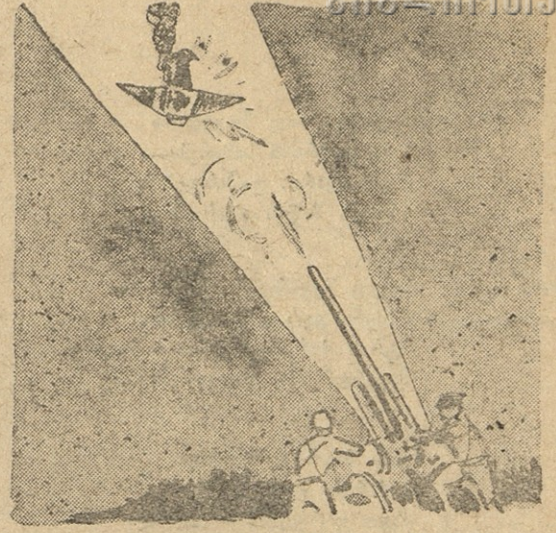
ნახ. დონისა. ტექსტი კ. გოგიაშვილისა.

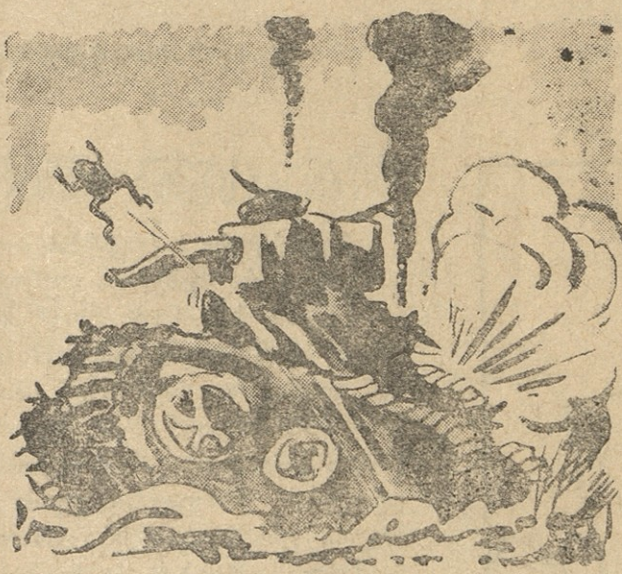
ტყისპირს შევნიშნე უცნობი,
ჩამოგავდა მტერსაო,
„გზის სასწავლებლად“ მიჰყავდა
პატარა პიონერსაო.

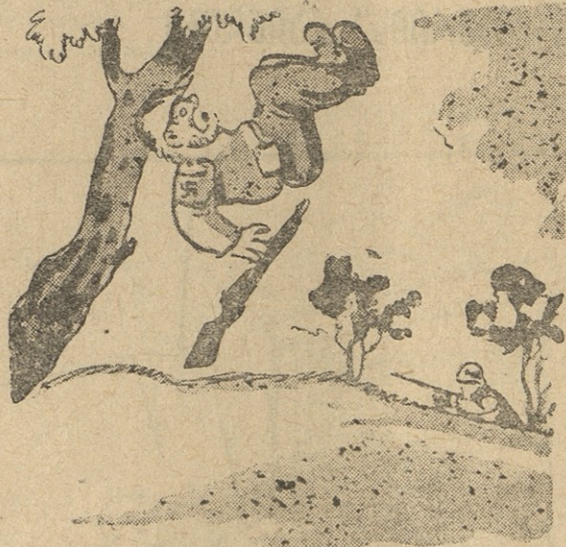
გამოჩნდა თეთრი დესანტი,
ციო—შევებოდა ძირსაო,
ისე ცვიოდა თავები,
როგორც ფოთლები ხისაო.

შენი ჭირიმე, მნათობო,
მანათობელო ცისაო,
ვერ გაგიძვრება ვერაგი
ჩამოაყუდებ ძირსაო.

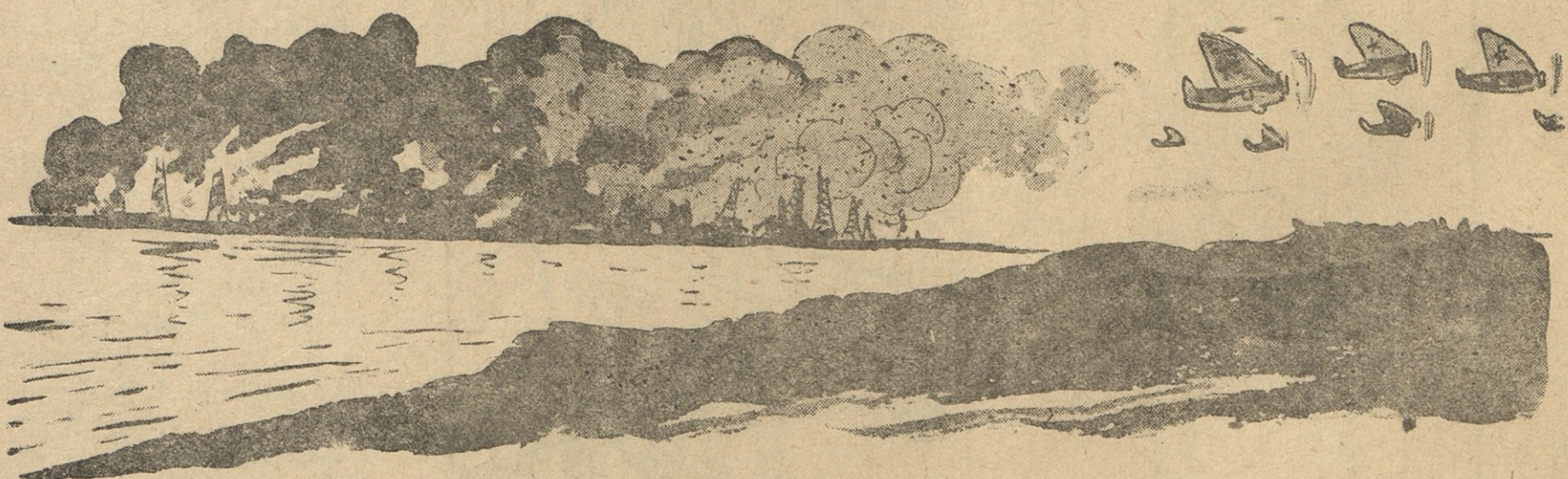
ჭეტლერი წევს და ტრაბახობს,
თავის ამინდი ჰგონია,
ლაფში ჩაფლული ტანკები —
გამარჯვებული ჰგონია.

ზოგი „გუგული“ ხეზე ზის,
ზოგიც—მიწაზე გოგდება,
მაგრამ ის წითელ სნაიპერს
ვერ გადურჩება, მოკვდება,

შევარდენს რკინის გული აქვს,
აბჯარი — ფოლაღისაო,
დაჰკრავს, ძირს ეხეთქებიან
შავი სვავები მტრისაო.

აფრინდა შევარდენთ გუნდი,
ზღვის სივრცე ჩაინადირა,
პლომუტს დაეცა, იასს და
კონსტანცას ბოლი აღინა.

ქველევანი

დიდ სიმაძევეს შეამჩნევთ
ფაშისტთა ათასეულტებს,
როცა წითელი არმია
მიიჩქარეს უპატიულებს.

ანწლი არ მოვეცემს ყურძენსა,
ფაშისმი — კაცურ ცხოვრებას, —
გიცი პიტლური ქვეყანას
უქაღის გამათხოვრებას.

მაშაც წითელ არმიელთა
დღეს რჩეულ დღეობია:
სადაც შეხვდეს ყველგან ელტის
ფაშისტური ღივიზია.

სადური სად მოკვდება
სად ფაშისმი საპარება...
ჩუენი ვარი, ფაშისტებს
ხრიაფს შიშას აპარება.

სადაც შევარდნი ბუღაობს,
შუყერი ვერ გაიარებთ...
შტარს ქურბებს სახლი ჩვენსა
შევარდნება დაღვარებო...

განა შავას გახარება
შიმაშენი ტარებო?
აბო დარტუნს მოვლდო?
განა ჩუენთან არიელო?
შენ ნადვალზე ოცნებობო,
ღარი ხელზე ცარიელო.

სან-ძანი

ბალი

„გესაგა იხვარისი“ რაიღვანი

ნახ. ე. მავაშვილისა.

მამანდელი ჯარისკაცი — იღვლიანი კაცი ხარ, არტურ, კომანდე იმე მორგე, თიქოს შენს
ტნზე შეყვარდი იყოს. მე კი ყველაფერი ხელდაღებით მამაკებს და ვინ იცის, ახდენ ნადვალზე შეგიძლე
ბა ერთი არაფერი მიმერგოს.

პირთხის განსაქირი

საბჭოთა ავია
რუმინეთის სიტყ
ვატყა.

ნახ. მ. როაროვისა.

ანუ

ბიორების „გმირული“ დასვლა პოზიციიდან-პოზიციანზე.

შაპითხა მენარკიის

საბჭოთა კავშირზე ლაშქრობის
დროს მიღებულ ტაქტიკის მიხედვით
ანტისესტე დაიბრუნეს და მის ნაცე-
ლად ლსიტი დანიშნეს.

რუმინელ „გმირებს“
ნაციტები ამკობდნენ დიდად
მათ ლაქიობის
ოსტატის ხმა შორს გაეფარდათ
და ფურტივ
ანტისესტეს ბეჭდეს ისე
როგორც უფაბ მელა, უფას
ყველი რომ ძირს დაეჭრა.

ამ ხოტბის მანეთი
დაითრო და „როლმა შევიდა“
მტრებში და
ვეწვლილ „სტრ“ ანიონეს.
შეგრამ ჩივირს კი
პრეტონ ზურგს აუწეა კარი.
წამსვე დატყუა
ფურტმა სავეწვლილ ეს ე-
მოიგანარდლდნობა
მან არილად გადადგოლიც
ახლა ზურგის წივი
პრეტონ ხაონს ღლტკ „ფეიომბს“,
შენ ხეიდე
გზხარბება, ან ვის ხედვარ ელი
პიტლურის ცუფავე
დღენკარული მარტეიმი?

მ-ზა

ბერლინი

ბერლების ტყეში დამარცხი იგი,
ტყეში ჩავარდა არმიელი,
და ფეიომბები მტერი ჩემგან
ნეტა კარეს თუ რამეს ელის?
შინაბატე გასაყვი ნავით,
წარლდინონ უნდა დევიას,
ფსენილი კი გულზე ფეიომბს
შეგრამ სიკაცხელს მზე გაუტრის
თავში აზრმა გვედღეს:
„შევაჩრდილი უნდა ფიცი,
ტყევიანს ხომ სიკვდილი სჯობს...
რაც მომივა კარვად იციც“.
მარჯედ ნავი დაიხრია,
გადაყრა მცველი წყალში,
თვით გასცურა მან ნაპარზე,
ყველგ მას ცხიბოდა ჩემს მანკში.
კომარდი

სხენა „ფელმეპარკოვსხუარისი“ რედაქციისი

რედაქტორი (უკარახებს მეგანს)
...„შეიქრა რა საბჭოთა ტერიტორიაზე...
მონა მე-39 სატანო კორპუსმა მიღწეულ
მოსკო მოწინააღმდეგის 17 ათასი ტყე,
200 ათასი თვითმფრინავი, 300 ათასი მე-
მეტი, 400 ათასი...“

მეგანქანე ქალი. მე-39 კორპუსი ჯე-
დღე ომის პირველ დღეებში იქნა მო-
ბოლო... უხერხული ხომ არ იქნება პი-
საგმობრი სემეების გაფეთქებ 2330 გლ-
გურებულ კორპუსის მხრივ?..

რედაქტორი (ჩაფიქრება) დიას, თენ
სწორი ხაით... წამალთი „მე-39 სატანო
კორპუსმა...“ წამალთი ხომ?.. დასწრეთ
„მე-4 დივიზიამ“... დასწრეთ? ვმალავთ
ახლა განაგრძეთ...

მეგანქანე ქალი — ბოლოში ჰერ, ისე-
ტარა შენიშვნა უნდა მოგასვენოთ.
რედაქტორი. კიდევ? რალა შენნა
გაქვი?..

მეგანქანე ქალი. უკვე გერმანიაშიც შე-
ლამ იცის, ჰერ, უსტორი გაზუთებანი,
რომ მე-4 დივიზიამ თქვენი პირი წაღო
ესე იგი...
რედაქტორი — (გაფიქრებით) რა ფეს
ივლებთ თქვენი ქალ დღეს... კარგი, არ-
ვი კარგი... ბერს ნუ ლყებობთ წამალთ
„მე-4 დივიზიამ“... დასწრეთ „მე-7 განა-
კეთებულმა ბათალიონმა“... დასწრეთ?

მეგანქანე ქალი (შოშით) რა გქნა, აბი
ჩეულებმა მაქვს, ვერ დამალავ რაც ვიცი...
უკვე გერმანულმა პრესამაც აღიარა, ჰერ,
რომ მე-7 განსაკეთებულმა ბათალიონმა
გმირულად დასლო თავი პიტლურისათვის
და სამუდამოდ კმოვა, (ტრეგის ირემეს)
სამარე საბჭოთა ტერიტ...
რედაქტორი (მკაცრად) თქვენი, როგორც
სჩანს, ვერაფერი გამოცდილება ვერ შე-

ქენით, ქალბატონო, გერმანული გაზეთის
რედაქციისი მუშაობისაგან... ხომ არ გინ-
დით ამ წუთში მოგხსნათ და უფრო მეტს...
მეგანქანე ქალი (ტრილით) მაპატიეთ,
მაპატიეთ ჰერ... ჩემი მშვიტ ხომ ამ მე-4
ბათალიონის ჯარისკაცი იყო...

რედაქტორი (მკაცრად) ჩაიქმინე ხმა...
მე ახლა ვეძებო, რომ თქვენ ნამდვილი
არიელი არ უნდა იყოთ... მე თქვენ გზას
გზივითი (ხალ დილოთე, ახლა კი განა-
გრებით. (აღლევებულო) — ჩემგანა ჯარებ-
მა გაანადგურეს 1 მილიონი ტანე (ექსტრ-
შით) 15 მილიონი თვითმფრინავი, (ტემპ-
რამენტით) 17 მილიონი ქვემეხი, (სტრატე-
შით) 400 მილიონი ჯარისკაცი...
მეგანქანე ქალი. ჰერ, ნელა მივარახებთ,
ვერ ვასწრებ. ვარდა ამისა, საბჭოთა კავ-
შირში სულ 200 მილიონი მცხოვრებია!

რედაქტორი — ხმა კრინტი (განაგრ-
ძობს) „მოვსაბეთ და გაეანადგურეთ თვით
მოსახლეობა... ლენინგრადა და მოსკოვი,
რომლენიც...“
მეგანქანე ქალი — კი მაგრამ სწორედ ამ
დღითი შემთხვევით მივისმინე რადიო-
თი — „საპარაკობს მოსკოვი“... როდის მო-
ასწრეს ჩემგანა ჯარებმა მოსკოვის აღება?..

რედაქტორი — (იღებს ტელეფონის მილს,
ურეკავს გესტაპოს) გამომგზავნეთ წარმომი-
ადგენელი როგორც?.. დიას, დიას. რედაქ-
ციით. (მეგანქანე ქალს) თქვენ ახლაც
მიიღებთ საყადრისს და გვიგებთ, თუ რის
ცოდნა თქვენთვის არახალული. (შემოდის
პოლიციელი).
რედაქტორი — წაყვანეთ... ამ ქალმა
იმანე მეტი იცის, ვიდრე დასაშვებია. (მე-
განქანე ქალს აპატიმრებენ.)

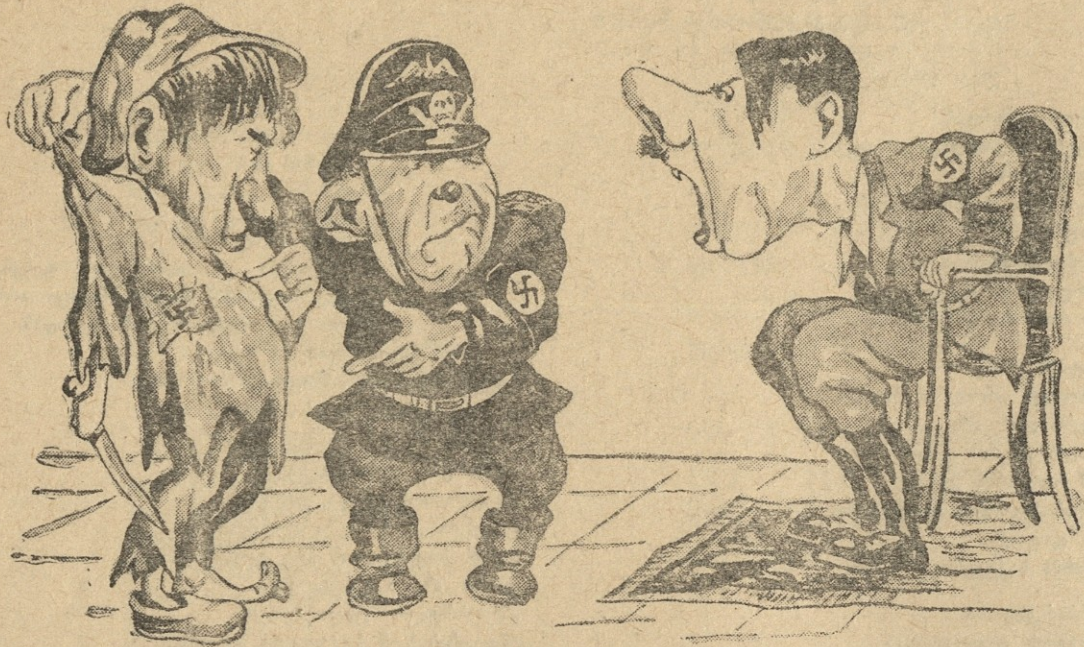
მემო ლიამ

ოქვარაშიული მოხსენება

პიტლმირი: დღეს რამდენი თვითმფრინავი იქნა ჩამოგდებული?
აბიშტანტი: ჩვენი სახას...
პიტლმირი: მე ვეკითხები: რამდენი საბჭოთა თვითმფრინავი იქნა ჩამოგდებული?

ნახ. ს. ნადვალზელი

ჰიტლერი — ეს ვინ არის? ჩემს წინაშე როგორ ბედავს მოსვლას დანით?
ფაშისტი ოფიცერი — ეს თქვენი მიმდევარია, ჯიბგირ-შინგი, გაიცანით! საბჭოეთზე გალაშქრება ამ „ჯვაროსანს“ სწადის გულით რადგან კარგად ჩავაცეცხლე, თან მივეცი ხურდა ფული.

ბოკიო. გაზეთ ხიცი-ხიცი (იგივე „ნიცი-ნიცი“) კორესპონდენტის ურყევი ცნობებით გერმანიის ჯარებმა „ლენინგრადში სოლივით შეჭრის“ შემდეგ უკვე გადალახეს კვახტირ-გოდოგენის (ქუთაისის რაიონში) საზღვრები და ოკრიბისაკენ მიიწევენ.

მალე ჩამოვკიდებით

„ფაშისტი მასწავლებლები მოწაფეებს დამპყრობელთა პატივისცემას უწერავენ“.
„ბიონერსკაია პრავდა“.

ერთს კაცი-ჭამია
ფაშისტ მასწავლებელს,
ნორჩ თაობის ჯალათს,
სასტიკ მასწავლებელს,
ერთხელ გაელიმა
ფლიდათ, ეშმაკურად,
ბავშვებს ჰკითხა, სთქვითო:
„თქვენს ოჯახში თუ რა სურათი ჰქილია?!
ფაშისტთა პორტრეტი
ჯერ არ გიყიდიათ?!“
ერთმა სთქვა: „ჰიტლერის სურათი ვიყიდეთ და ძვირფას ჩარჩოთი კედელზე დავკიდეთ!“
ფაშისტ მასწავლებელს პასუხი იამა,
ახლა სხვებსაც ჰკითხა:
— „თქვენს სახლში, ზიამა?!“
ზიამამ სთქვა: „რა ვქნათ, არა გვაქვს შეძლება, მამა უმუშევრობს, პური გვენატრება; ცოტას თუ გვადროვებთ, საქმეს ხელს მოვკიდებთ და ფაშისტ ბელადებს მალე ჩამოვკიდებთ!“

ილია სიხარულიძე

ფიურერები

ფიურერს, ადოლფ ჰიტლერს გერმანიის თვითიუღ სოფელში ჰყავს „ფიურერები“. რას წარმოადგენს სოფლის ფიურერი? აი რას:
გლესს ჰქონდა მიწის პატარა ნაკვეთი. მივიდა მასთან სოფლის ფიურერი და უთხრა:
— მაგ მიწაზე რამდენი ხორბალი მოგვიდა?
— ხუთი ცენტნერი.
— მაშ ათი ცენტნერი აქ მოიტა, დანარჩენი შენი იყოს.
— ათი არა მაქვს, ხუთია სულ...
— დანარჩენი იყიდე და მოგვეცი.
გლესმა რაღაცები გაჰყიდა, პური იყიდა და ფიურერს მისცა. თვითონ კი ცოლშვილით შშიერი დარჩა.

— მე მხოლოდ ორი ძროხა მყავს, თერთმეტი სული ვართ ოჯახში... რა ვქამოთ?
— საჭმლის მეტი რაა? ჭამეთ კატები, თაგვები, ვირთხები, ყვავები და ყორნები. — გულთბილად დაარიგა ფიურერმა, ორიოდუ მათრახი გადაუჭირა და ძროხები ნბოებითურთ წაიყვანა.
: მეოთხე გლესს სამი ბატი ჰყავს. მივიდა ფიურერი.
— შენ სამი ბატი გყავს, მაშესაღამე, დღეში სამი კვერცხი უნდა მოგვიტანო.
— მაგრამ... ორიბატი მამალია... კვერცხს არ სდებენ...
— არა უშავს, როცა გაუჭირდებათ, დადებენ. მოახდინე გავლენა. და როცა გავლენა ბატებზე არ სჭრის, ფიურერს მიჰყავს ისინი.

მეოცე გლესს ერთი ცხენი ჰყავდა. მივიდა მასთან ფიურერი და უთხრა:
— ცხენი ჩვენ გვჭირდება, ორი ჩვენ მოგვეცი, დანარჩენი შენ გყავდეს.
— კი მაგრამ, მე მხოლოდ ერთი ცხენი მყავს...
— არა უშავს, მეორესაც იშოვი როგორმე.

მეხუთე გლესს პატარა ვენახი აქვს. მასთანაც მივიდა ფიურერი.
— მაჩვენე, რა ღვინოა? აჰა, კარგი ყოფილა. რამდენი დააყენე? ოცდაათი ვედრო? მაშ სამოცი ჩვენ მოგვეცი, დანარჩენი — შენ.

მესამე გლესს ორი ძროხა ჰყავდა. მივიდა ფიურერი.
— ეგ ორი ძროხა ჩვენ დაგვითმე, დანარჩენი შენი იყოს, — უთხრა მან.

მეექვსე, მეშვიდე, მერვე და ასე შემდეგ გლესებს მთავრობის ვალი აქვთ: მათ, სიღარიბის გამო, ვერ შესძლეს გადახდა. მათ-

ვისგან იჩაგრება ყველაზე მეტად გერმანიის ავიაციის მინისტრი ჰერინგი?
პასუხი

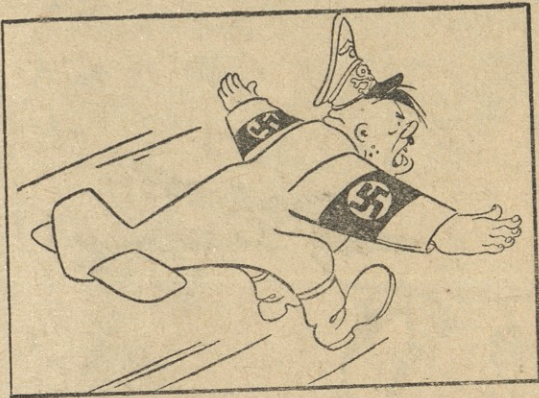
გერმანიის პროპაგანდის მინისტრის ჰებელსისაგან. ჰერინგი ავიაციის მინისტრია. საბჭოთა ერთი თვითმფრინავის ჩამოსაგდებად იგი ხარჯავს ფაშისტების თვითმფრინავთა ეკიპაჟების ათეულ, ასეულ და ათასეულ სიცოცხლეს, ასეულ თვითმფრინავებს. ჰებელსი კი ერთი წვეთი მელნის დახარჯვით და კალმის ერთი მოქნევით ყოველდღიურად „სპობს“ საბჭოთა კავშირის ათასეულ თვითმფრინავებს. ბუნებრივია, რომ მისი მდგომარეობა ყველაზე მეტად შეშურს ჰერინგს და, როცა მისგან „გაფრენილ იხვებს“ კითხულობს, გულში მწარედ ლიღინებს:

ნეტავი რაღმე მაქცია,
ჰებელსად გადამაქცია...

ან კიდევ

„მე რომ ბედი მქონებოდა
პაულ იოსკა მერქმეოდა“-ო. *)

*) იგულისხმება პაულ იოზეფ ჰებელსი.

ასე მოფრინავდა.

ასე გააფრინეს.

ნახ. ბ. კლიჩისა.

საინფორმაციო სმოგა უკვდავი გენერალი

გერმანელმა მაიორმა რუდოლფ ვირბერგმა წითელ არმიასთან ბრძოლის დროს სატანკო განაერთთან ერთად, დაჰკარგა საკუთარი თავი და ტანის დანარჩენი ატრიბუტები.

ჰიტლერის ინფორმაციის თანახმად, ყოველივე ზემოხსენებული „უსიამოვნების“ გადატანის შემდეგ, გენერალი ვირბერგი მაინც ცოცხალია და თავს საუცხოვოდ გრძნობს.

სიცხეაუბი ჰიტლერის ბანაკში

ფაშისტური გერმანიის სარდლობის ცნობით, ჰიტლერის ბანაკში გაიზარდა მოთხოვნა იმის შესახებ, რომ ბანაკში დიდი სიცხეები დაიწყოს. ამ ნიადაგზე თვით ფიურერის ჯანმრთელობა დიდად შერყეულია: მას მოემატა მავისცემა და დასჩემდა გულის მანკი.

მცოდნე ექიმების დასკვნით მდგომარეობა უნუგეშოა, რადგან ყველა ეს ნიშნები ადასტურებს ქრონიკული ცოფის უკანასკნელ სტადიაში გადასვლას, რითაც ჰიტლერი თავიდანვე იყო დაავადებული.

3. — ოლი

განსხვავებები

გერმანიის საეკონომიკო დასავლეთ ევროპის ქვეყნებში აგრძელებენ „მოხალისეების“ შეკრებას საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ „საღვთო ომში“ მონაწილეობის მისაღებად.

მოხალისეებისათვის უზრუნველყოფილია:

1. უფასოდ მიბმა-მიჯაჭვა ტანკზე, ტყვიამფრქვევებზე და სხვა იარაღზე.
2. უფასოდ მიბეგვა და ფოლადის მათრახით სხის დაბრუნება-დასისხლიანება „ეშზე“ მოსაყვანად სამხედრო მოქმედების დაწყების წინ.
3. ჰაერი (პურის ნაცვლად) საომარი მოქმედების დაწყებამდე და დამთავრების შემდეგ, (ბრძოლის დროს კი საქმელისთვის მაინც არავის ეცლება).
4. ცხელ-ცხელი ტყვიები, ზურგიდან შეჩერების და უკანდახვევის ცდის დროს, დაწვრილებითი ცნობებისათვის მიმართეთ წითელ არმიელებისაგან სმოლენსკის ფრონტიდან ტყვედ წამოყვანილს, გერმანელებისაგან ტყვიამფრქვევებზე მიჯაჭვულ ავსტრიელ მეტყვიამფრქვევეს

ფერდინანდ კერბერს.

— გაიგეთ? ფრაუ მაიერი დიდად გახარებულია. მისი ქმარი ტყვედ ჩავარდნით წითელარმიელებს.

„გმიკული“ ნაღვლი

„გერმანელი ჯარისკაცები დაკავებულ სოფლებში სპარცვავენ სახლებს და იტაცებენ სოფლებს ნივთებს“.

საქართველოს
საბჭოთავო
ბიუროთეკა

— აკი ფიურერი გვბირდებოდა, ფრიც, ორ კვირაში მოსკოვს ავიღებთო, აბა სად არის? სულ უკუღმა მიგვდის საქმე,
— სამაგიეროდ ამ სოფლებში იმდენი რამ ავიღეთ, რომ ძლივს ვზიდავთ.